

Erdély

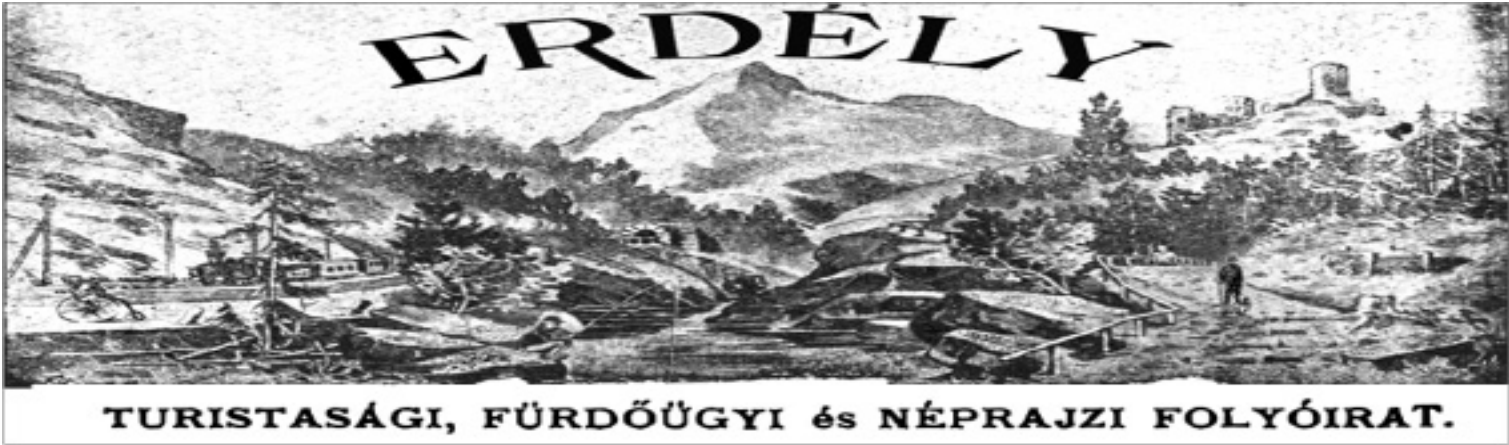
ALAPÍTVÁ 1892-BEN

Új sorozat, 215. szám
2026/7.

Az Erdélyi Kárpát-Egyesület
– Kolozsvár 1891 Értesítője

Szerkesztőség (info@ekekolozsvar.ro):
Kismihály Boglárka, Pál Gyöngyi

A következő lapszám megjelenik:
2026. augusztus 14.

Augusztusi bakancslista

- **Július 28. – augusztus 1. (kedd-szombat):** Július végi csillagtúrák a Hargitán. Szerdán és csütörtökön gyalogtúrák a Madarasi-, Rákosi-, Madéfalvi- és Csicsói-Hargitára, pénteken autós kirándulás ismert borvízforrásokhoz, fürdési lehetőséggel a Majzos termálstrandon. Az utazás személygépkocsikkal történik. Szállás Hargitafürdőn, az Uz Bence-menedékházban, 2-4 ágyas szobákban. Szállásdíj: 60 lej/fő/éj (4 éjszaka: 240 lej/fő). Félpanzió igényelhető 60-70 lej/fő/nap áron. Igény szerint további két nap eltölthető a menedékházban és környékén, majd részvétel az EKE Vándortáborban. Jelentkezés telefonon vagy online július 14-ig. Szervezők: Kovács D. Zsuzsa és Mezei Elemér.
- **Augusztus 4-9. (kedd-vasárnap):** 33. EKE Vándortábor Gyergyócsomafalván. Túraleírások és részletek a www.ekevandortabor.ro weboldalon, online regisztráció legkésőbb július 22-ig. Szervező: Gyergyószéki EKE.
- **Augusztus 5. (szerda):** Hagyományos séta a Péter-gerincen (7 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.
- **Augusztus 7-9. (péntek-vasárnap):** Bunyaszekszárdi emlékkörtúrák (65-85 km-es távok kerékpárral). Pénteken és szombaton a környéken szervezünk körtúrákat, vasárnap pedig eltekerünk a valamikori Bunyaszekszárd falu helyszínére, ahol részt veszünk a megemlékezésen. Bejelentkezés előzetesen online. Szervező: Szima Márton.
- **Augusztus 12. (szerda):** Hagyományos séta az István-forráshoz (9 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.
- **Augusztus 15. (szombat):** Gyalogtúra áfonya- és málnaköstolóval az alábbi útvonalon: Buszkát – Zengőkövek – a Jára forrásai – Öreghavas (15 km, 400 m szintkülönbség). A túra során meglátogatunk egy menedékhelyet is. Utazás kiskocsikkal. Bejelentkezés telefonon augusztus 13-ig. Túravezető: Kiss János.
- **Augusztus 15-16. (szombat-vasárnap):** Kétnapos kalandtúra a Șureanu-hegységben. Szombaton a Șura Mare-barlang bejárása teljes barlangászfelszereléssel és szakvezetőkkel. Vasárnap hét vízesésen való leereszkedés kötéltechnikával a Jgheabului-kanyonban. Részvételi díj: 580 lej/fő (minimum 8 fős csoport esetén), amely tartalmazza a szakvezetést, a szükséges felszerelést, valamint a túra alatti biztosítást és segítségnyújtást. Az utazás és a szállás önköltséges. A program jó fizikai állapotot igényel, klausztrófiában szenvedőknek nem ajánlott. Szervező: Kertész Levente.
- **Augusztus 16. (vasárnap):** Gyerekbarát túra a szászfenesi Leányvárhoz (kb. 7 km, 215 m teljes szintemelkedés). Találkozás reggel 10-kor Szászfeneszen a Poligon Park és a sportkomplexum közötti téren. Szervező: Kismihály Boglárka.
- **Augusztus 19. (szerda):** Hagyományos séta a Cérna-forráshoz (8 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.
- **Augusztus 25. (kedd):** Fürdőtúra Fügefürdőre, emellett a Bethlen-kastély és a bethleni református templom meglátogatása. Utazás kisbusszal, indulás reggel 7.30-kor a volt Fliptől. Szervező: Szócs Miklós.
- **Augusztus 26. (szerda):** Hagyományos séta a Rejtett-forráshoz (7 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.
- **Augusztus 29. (szombat):** Gyalogtúra az EKE-forráshoz a Gorbó-gerincen keresztül (18-20 km, 400 m teljes szintemelkedés). Találkozás reggel 9-kor a monostori végállomáson. Szervező: Csorba Anna.
- **Augusztus 30. (vasárnap):** Augusztus végi kaland a Túri-hasadékbán. Utazás kiskocsikkal, találkozás reggel 10-kor a hasadék bejáratánál. Ajánlott a vízi cipő vagy túraszandál használata, hiszen esetenként át kell kelniünk a patakon, emellett sodronyos szakaszokra is kell számítani. Visszafele a hasadék peremén fogunk haladni. A túrát nagyobb gyerekeknek is ajánljuk. Szervező: Kismihály Boglárka.

Ügyfélszolgálat

Hétköznaponként előzetes telefonos egyeztetés alapján (Kolozsvár, Magyar / 21 Decembrie 1989 utca 116., az udvarban a bal oldali épület). **Figyelem! Július 20. és augusztus 7. között irodánk zárva lesz.** Irodavezető: Kismihály Boglárka (0771-535848). Pénztár: az ügyfélszolgálati irodában. További naprakész információk a honlapon (ekekolozsvar.ro) vagy az egyesület Facebook-oldalán (EKE – Kolozsvár1891)

Túravezetők, szervezők elérhetőségei

Csorba Anna: 0740-407652
Kertész Levente: 0740-082002
Kiss János: 0364-807639
Kovács D. Zsuzsa: 0747-070790
Mezei Elemér: 0724-892797
Szabó János: 0757-220682
Szima Márton: 0766-703575
Szócs Miklós: 0740-061741
Elnök: Kovács Diószegi Zsuzsa – 0747-070790
Irodavezető: Kismihály Boglárka – 0771-535848

Megcsináltuk, sikerült, jövőre is jövünk!

Beszámoló a Bánffy-túráról egy anya szemszögéből

A mesébe illő mamutfenyőt a gyermekek megpróbálták körülölelni

JAKAB RÉKA

Nagyjából másfél éve kezdtem el túrázni a fiammal rendszeresen, elsődlegesen a gyerektúrákon vettünk részt. Nagyon vágytam a rendszeres túrázásra: kint lenni a természetben, kiszabadulni a négy fal közül. Amikor a fiam hat éves lett, eldöntöttem: kerül, amibe kerül, rendszeresen túrázni fogok, elsősorban vele. Tudtam, hogy ha be akarom építeni a mindennapokba, szokássá akarom alakítani, most, ezekben az években kell elkezdenünk.

Szerencsére a kolozsvári EKE tavaly működésbe hozta a rendszeres gyerektúrák fogalmát, ami kapóra jött nekem. Megérte? Abszolút igen – új családra leltünk, nagyon vagány embereket ismertünk meg, nagyon jó élményekkel gazdagodtunk. Lassan az idegenekből ismerősök lettek, már mindenki megszokta, hogy lehet, elkezdek egy beszélgetést, amit két túra múlva fejezek be, és ez tökéletesen rendben van.

Visszatérve a Bánffy-túrára: két éve hegyeztem rá a fogam. Tudtam, hogy gyönyörű útvonal, de nehéz. Kicsit tartottam tőle. Nem csalódtam – egyszerűen csodálatos volt az elejétől a végéig. Szabadnak éreztem magam, könnyűnek, lelkiileg teljesen feltöltődve fejeztem be, így mentem végig rajta az első perctől az utolsóig. Életem egyik legszebb túraútvonala volt.

De itt nem csak rólam van szó, nem én vagyok az előtérben. Ha elindulsz egy teljesítménytúrán egy kisgyerekkel, már nézőpontot váltasz. Nem az az elsődleges szempont, hogy te élvezed. Neked egy célod van szülőként: úgy teljesítsd a távot, hogy a gyerek se téged ne utáljon meg, sem a túrázást. Ez nagy felelősség. Mivel a teljesítménytúra időre megy, folyamatosan szem előtt tartod, hogy milyen távot tettél meg, mennyi van hátra, hány óra van. Nem tudsz megállni mindenhol, ahol szeretné a gyerekek, biztatni kell, fogni a kezét, bátorítani. Te felöttként nem lehetsz fáradt, nyűgös, élő pajzs-nak kell lenned a gyerek számára.

Csatlakoztunk még két családhoz, együtt lelkesítettük egymást, tartottuk a tempót.

A Stanciu-tisztásnál kitörő lelkesedéssel indultunk. A Rekiceli-vízesésnél csodálatos képeket készítettünk. A Fehér-kövekig emelkedőn kellett felfele haladni. Ott a gyerekeknek szükségük volt egy kicsi biztatásra, de szerintem abszolút jól haladtak. Szerencsére a táj és a kilátás kárpótolt mindenért. A jól megérdemelt pihenő után elgyalogoltunk a Vlegyásza-menedékházig. Az útvonal nem volt nehéz, gyönyörű erdős ré-

szen haladtunk át. Szamócát szedtünk, gombát csodáltunk, madáreneket hallgattunk. A menedékháznál hosszabb pihenőt tartottunk. A gyerekek egy része fagyizott, másik része hideg limonádét ivott.

Az ereszkedő a mamutfenyőhöz volt szerintem a legnehezebb szakasz, ugyanis csúsztak a kövek, többször megcsúsztunk, leestünk. Éreztem, hogy a talpam felsikolt a túracipőben, amikor kiértünk az aszfaltra. Gyönyörű volt a táj, a virágos mezők, a nyugalom, a csend. Az érzés, hogy te vagy és az út... A gyerekek folyamatosan játszottak, feltöltötték egymást energiával. Gyerekes szülőként a legjobb megoldás más gyerekes szülőkhöz csatlakozni. A mamutfenyő méltóságteljes volt és csodaszép, mint egy mesében. Először láthattam élőben, meghatározó élmény volt. Székelyjóig rövid, de mesés szép táv várt ránk. A forró aszfaltról bementünk az erdőbe, a táv végén meg egy patak várt ránk, ami lehűsített minket. Innen kisbuszok vittek Kalotaszentkirályra.

És itt történtek meg a legszebb emberi pillanatok. Bogi tapssal várt bennünket, hősként ünnepeelve – ami a fiamnak és nekem is rengeteget jelentett. Rengeteg ismerőssel találkoztunk, boldog és fáradt arcok egyvelege olvadt össze a szemem előtt. Elöntött az eufória, hogy megcsináltuk, sikerült, jövőre is jövünk. A fiam csak másnap jött rá, hogy mit vittünk véghez. Óriási önbizalomlöketet adott neki, tulajdonképpen ez volt a cél, ezért indultunk el.

Kalotaszentkirályon jöttem rá, hogy a táskámról elvesztettem az EKE-kitűzőt, ami nagyon elszomorított. Kevés tárgyhoz ragaszkodok, de ez nagyon fontos volt számomra. Annak volt a jelképe, hogy felálltam a kanapéról és tettem valamit a saját álmaim, vágyaim érdekében. És sajnós, tudtam azt is, hogy elfogytak, nem lehet pótolni. Elpanaszoltam Boginak és kiderült, hogy egy jószívű ember csodával határos módon megtalálta még a táv elején, és beadta a célnál, Székelyjón, a talált tárgyakhoz. Amikor visszakaptam, elkapott a sírás, csak szorongattam és még a megtalálónak is volt alkalmam hálálkodni. Ez kisebb csoda volt a számomra.

Most, a beszámoló végén hangos vastappsal adózok minden szülőnek, aki távtól függetlenül vitt, hordozott, kísért, bátorított, kitartott, etetett, itatott, óráját ellenőrizte, nagyjából nyugodt maradt, vigasztalt, sebeket ápolt, nem a saját tempója szerint ment, végigcsinálta. Kétszeresen vizsgáztunk a teljesítménytúrán, még hozzá sikeresen!

Szervezői kulisszatitkok a rekordlétszámú Bánffy-teljesítménytúráról

Rekordszámú, 356 résztvevővel szerveztük meg a Bánffy Miklós Emlék- és Teljesítménytúrákat Kalotaszeg és a Vlegyásza-hegység mesebeli vidékén június 20-án. Az időjárás is kedvezett a résztvevőknek: a legmelegebb déli órákban felhők enyhítették a napsütést, így nem kellett nagy hőségben gyalogolni vagy tekerni. Medvével szerencsére senki sem találkozott, a kerékpárosok is balesetmentesen teljesítették a távokat, így mindenki épségben érkezett meg Kalotaszentkirályra, ahol gulyásillat, vidám hangulat és gyerekzsivaj fogadta a célba érkezőket.

KISMIHÁLY BOGLÁRKA

A szervezési előkészületek idén sem zajlottak izgalmak nélkül, minden év tartogat új kihívásokat. Az első meglepetés a Kőhegy alatti gyümölcsösnél ért bennünket, ahol a pásztorok bekerítették a területüket, hogy az ötszáz juhból egy se kóborolhasson el, ezzel lezárva a túraútvonalat is. A második kihívás a gyümölcsös felső bejáratánál várt: egy méheket szállító teherautó parkolt ott, körülötte tucatjával zsongtak a virágzást kihasználó méhek. Jogosan merült fel bennünk a kérdés, hogyan fognak mellettük biztonságosan elhaladni a túrázók? A harmadik gondot a székelyjói ellenőrzőpont jelentette. A terület tulajdonosa jelezte, hogy éppen a túra napjára tervez munkálatokat a teraszon, ezért lehet, nem használhatjuk a helyszínt. Gyorsan elkezdtük keresni a megoldásokat. Felmerült az útvonal módosításának ötlete, hogy elkerüljük a lezárt gyümölcsöst és a méheket, illetve az is, hogy átköltöztetjük a székelyjói ellenőrzőpontot a pataktól kivezető úthoz. Egyik megoldás sem tűnt igazán szerencsésnek, ezért végül úgy döntöttünk, inkább személyesen beszélünk az érintettekkel.

Lezárt gyümölcsös, méhek és félresikerült pólórendelés

Elsőként felkerestük a pásztor feleségét, aki vasárnap ellenére nagyon szívélyesen fogadott bennünket, még süteménnyel is megkínált. Megnyugtattott, hogy a túra napján nyitva hagyják a kapukat, a nyáj pedig nem lesz a közelben, így a juhászok miatt sem kell aggódnunk. Ez-

A SZERZŐ FELVÉTELE

A 22 km-es táv legfiatalabb hőseit megható volt köszönteni

után felkerestük a méhek gazdáját, s bár nem találtuk otthon, telefonon sikerült elérnünk. Elmondta, hogy ilyenkor nehéz elszállítani a kaptárokat, mert éjszákra mindig maradnak kint dolgozó méhek. Ugyanakkor nagyon kedves és megértő volt, így megígérte, hogy megoldást talál, mert ő sem szeretné veszélynek kitenni a túrázókat. Ekkor már fellelégezhattünk, hiszen a három problémából kettő megoldódott. Az ellenőrzőpont ügyében végül a szerencsében bízunk. Abban reménykedtünk, hogy talán mégsem kezdődnek el a munkálatok, ezért egyelőre nem változtatunk a helyszínen.

Természetesen a túra hetén is kijutott még néhány izgalomból. Az indítócsomagok összeállításakor derült ki, hogy az XXL-es férfipólók helyett véletlenül női modellt rendeltem, utolsó pillanatban az egyik önkéntesünk visszalépett, emellett csütörtökön érkezett az e-mail, hogy a megyei tanács pályázatához – amely a Bánffy-teljesítménytúrát is magában foglalja – a támogatási szerződés megkötését leghamarabb a túra előtti napon lehet kérvényezni. Szerencsére minden problémára gyorsan találtunk megoldást. A ki-eső önkéntes helyére sikerült új segítőt ta-

lálnunk, Bihari Attila villámgyorsan elkészítette a hiányzó férfipólókat, némi kitarással pedig azt is elértük, hogy a pályázati referens felgyorsítsa a támogatási szerződés véglegesítését.

Pénteken megállás nélkül dolgoztunk: összeállítottuk a pontbírók csomagjait, bepakoltuk a kisteherautónyi felszerelést, de így is csak este hat után sikerült elindulnunk Kalotaszentkirályra. Érkezés után gyorsan átpakoltuk az útvonaljelző táblákat a terepjáróba, és elindultunk a Kőhegy felé, hogy még sötétedés előtt kihelyezzük őket. A késői indulásnak azért megvolt a maga szépsége: a lenenő nap aranyfénybe öltöztette a domboldalakat, majd gyönyörű bíborszínű naplementében is gyönyörködhattunk. Este tíz órára az utolsó tábla is a helyére került.

Merész kerékpárosok, majdnem füstbe ment ellenőrzőpont

Másnap reggel már hét óra körül gyülekeztek azok a résztvevők, akik a 22 és 35 kilométeres gyalogos túrákra jelentkeztek, és igényelték a szállítást a havasrekettyei rajthoz, a Stanciu-tisztásra. Idén kisebb hadsereg, több mint 120 személy választotta ezt a lehetőséget, ezért két kisbuszt és két nagybuszt is forgalomba kellett állítanunk. Közel negyvenen Kolozsvárról indultak fél hétkor, őket közvetlenül a rajthoz szállítottuk, a többiek pedig saját autókkal oldották meg az utazási logisztikát. Eközben az önkéntesek is sorra megérkeztek. A korai kezdés ellenére mindenki jókedvű volt, örültek a napsütésnek. Miután kiosztottuk a szükséges felszerelést, az energiapótlókat és az útvonaljelző táblákat, a pontbírók elindultak az ellenőrzőpontokhoz, hogy előkészítsék a terepet. A többiek közben berendezték a rajthelyszínt, felhordták az indítócsomagokat és a kellékes dobozokat a lakodalmas terembe, ahol a túl korán érkezett kerékpárosok is besegítettek.

Amint elindultak a buszok Havasrekettye felé, hamarosan kezdődött a következő hullám: rajtoltak a 60/70, illetve a 85/95 kilométeres kerékpáros túrák résztvevői. Néhányan merészet gondoltak, s bemelegítésként kitekertek Kisbácsból Szentkirályig, mielőtt nekivágtak volna a 60/70-es távnak. De olyanok is akadtak, akik a 37 km-es távról átiratkoztak a 85/95-ösre, vagy a 60/70-esre, így az indítóbírók egy percig sem unatkoztak. Miután lejárt a második nagy hullám is, érkezni kezdtek a 15 és 37 km-es biciklis távok, illetve a Gyalogos Kőhegy túraváltozat résztvevői, akik 10 és 11 óra között rajtoltak. Öröm volt találkozni a gyerekturnás

kedves arcokkal, a legkisebb bringásokkal és a bátor kis túrázókkal, akik szüleikkel vágtak neki valamelyik távnak. Tizenegy óra körül a gyalogosokat kiszállítottuk a Kőhegy alatti parkolóhoz, a legtöbben a Kőhegy tavához vezető B változat mellett döntöttek, míg néhányan az A vagy a C útvonalon, a Dulului-csúcs felé indultak.

Kisbusszal néhány széket átszállítottunk a székelyjói ellenőrzőponthoz. Megkönnyebbülve láttuk, hogy végül semmilyen munkát nem kezdődött el a teraszon. Már indultunk volna vissza, amikor előjött a ház gazdája, és ingerülten közölte, hogy itt nem lesz semmiféle ellenőrzőpont. Szerinte előre szólt, hogy dolga lesz, ráadásul mindenki a kertje elé parkolt, így még a fűvet sem tudja lenyírni. Próbáltam magyarázkodni, de hátat fordított és ott hagyott bennünket. Közben megérkeztek a pontbírók is, ezért bekopogtunk a ház asszonyához. Ő sokkal kedvesebben fogadott és megnyugtattott, hogy nyugodtan berendezhetjük az ellenőrzőpontot. Emiatt ugyan kisebb szóváltás alakult ki közte és a férje között, végül azonban csak legyintett, sőt azt is felajánlotta, hogy jövőre akár a szomszédos udvaron, az édesanyjánál is kialakíthatjuk az ellenőrzőpontot, ahol biztosan senkit sem zavarunk majd.

Köddé vált szalagok és lejjel megmentett kerékpárkúlsó

Ezután visszasiettünk Kalotaszentkirályra, ahol finom gulyásillat töltötte be az udvart, és az első kerékpárosok is célba értek. Rövid pihenő után ismét útnak indultunk a Kőhegy felé, hogy kiszalagozzuk a gyümölcsöst, amire előző este már nem maradt idő. Az esztenánál azonban mindkét kaput zárva találtuk, így valószínűleg félreértés történt, és nem azokat a kapukat hagyták nyitva, amelyekben meg egyeztünk. A gyümölcsös felső bejáratánál újabb meglepetés fogadott: valaki leszedte a péntek este kihelyezett néhány szalagot, a táblánkat pedig rossz irányba fordította. Nem tudtuk, hogy tréfának szánta-e, vagy sikerült magunkra haragítani valakit, de mi inkább kedvességgel válaszoltunk: megcsomóztuk az elszakadt villanypászort, és folytattuk a munkát.

Amikor visszaértünk Kalotaszentkirályra, már találták a gulyást. Gyorsan elszaladtunk a meglepetésként rendelt 85 kürtőskalácsért, majd felgyorsultak az események. Sorra érkeztek célba a fáradt, de mosolygós résztvevők, s szemtanúja lehettem, hogyan mentették meg az egyik kihasadt kerékpárkúlsót néhány román lej leleményes felhasználásával. Jó érzés volt végignézni az étellel teli udvaron, ahol a túrázók a fák árnyékában, a füves patakparton pihentek ki a nap fáradalmait. Különösen megható volt köszönteni a legfiatalabb hősokeket, akik sikeresen teljesítették a 22 kilométeres távot.

Lelkes önkénteseinknek köszönhetően a sok utas ellenére is gördülékenyen működött a szállítás, este hat órakor a kolozsvári buszok is útnak indultak. A hatalmas üst lassan kiürült, a kürtőskalácsok is gyorsan fogytak, a konyhában dolgozó hölgyek pedig fáradhatatlanul mosták a tányérokat és az evőeszközöket. Amikor a terem kezdett kiürülni, felköszöntöttük Sebe Klára Csillát, aki aznap ünnepelte születésnapját, valamint azt is, hogy kereken tíz éve önkénteskedik a kolozsvári EKE-ben.

Lassan minden ellenőrzőpont bezárt, már csak az utolsó túrázókat vártuk. Szinte hihetetlen, de este nyolc óra előtt mindenki célba ért, az utolsó busz is időben elindult Kolozsvár felé, a néhány órával korábban még nyüzsgő helyszínelcsendesedett. Mosogatás és pakolás közben elégtétellel raktároztuk el magunkban az eseménydús nap legemlékezetesebb pillanatait.

356-AN GYALOGOLTAK VAGY TEKERTEK A JÚNIUSI VIRÁGKAVALKÁDBAN

■ Az idei Bánffy Miklós Emlék- és Teljesítménytúrára több mint 370-en jelentkeztek, végül 356-an álltak rajthoz Havasrekettyén és Kalotaszentkirályon. Ez rekordlétszámot jelent a 2019-ben újtúra indított rendezvény történetében. Idén is a 22 km-es gyalogos táv bizonyult a legnépszerűbbnek, amelyet 119-en teljesítettek. A Gy35A/B túraváltozaton 80-an feszegették határaikat, szinte mindenki a nehezebb, a Hármaskőszikla-csúcsot is érintő B útvonalat választotta, míg Székelyjóról mindössze 19-en indultak tovább az A változaton. A Gyalogos Kőhegy A/B/C túrán 36-an vettek részt: ketten a leghosszabb C útvonalat, nyolcan az A-t, a többiek pedig a B változatot választották, amely mindhárom ellenőrzőpontot – a Kőhegy tavát, a Hármaskőszikla-csúcsot és Tomordokot – érintette. A legrövidebb, 15 km-es kerékpáros távot 22-en teljesítették, többségében kisgyermekes családok, míg a 37 km-es útvonalat 16-an tekerték végig. A 60/70 km-es kerékpáros túrán 42-en indultak, közülük hárman választották a rövidebb, ugyanakkor nehezebb, a Kőhegy tava felé vezető 60 km-es útvonalat. A leghosszabb, 85/95 km-es távon 41-en álltak rajthoz, s mindössze hárman döntöttek a rövidebb, 85 km-es változat mellett, a többiek Székelyjóról Sebesvár felé folytatták útjukat a 95 km-es útvonalon.

Legfiatalabb résztvevőnk az egyéves Szima Sára volt, aki édesapja kerékpáros utánfutójából élvezhette a 37 km-es táv szépségeit. Őt követte az augusztusban két évet betöltő Simon-Várhelyi Mátyás, aki a 15 km-es útvonalat teljesítette szüleivel és csaknem négyéves testvérével, Bendegúzzal. Bendegúz egyébként saját biciklijén tekerte le a meredek emelkedőkkel nehezített távot. A szintén négy évet betöltő Bihari Borbála is saját kis biciklin vágott neki a 15 km-es távnak, a kétéves Szántó Zsófia pedig szülei segítségével teljesítette a túrát. Az októberben három évet betöltő Kacsó Kriszta Jozefa a Gyalogos Kőhegy túrán mutatta meg ügyességét, ahol három kilométert saját lábán tett meg. A 22 km-es gyalogos táv legfiatalabb hősei Barabás Edina (8) és Júlia (6), Borbély Dóra (9) és Hanna (7), Farkas Lilla (9), Jakab Botond (7), valamint Kilyén Kriszta (9) és Melinda (6) voltak, akik példás kitartással teljesítették az emberpróbáló útvonalat. A 35 km-es táv ifjú titánjainak járó elismerést Fodor Gergő (12) és Várdai Nimród (13) vehetik át, míg a 85/95 km-es kerékpáros távon Gál Csanád (14) érdemel külön elismerést. A túra korelnőke a 76 éves Pitton Sandu volt, aki fiatalos lendülettel teljesítette a 35 km-es gyalogos távot.

A rendezvény lebonyolítását 42 lelkes önkéntes segítette, akik szabadidejüket önzetlenül ajánlották fel a sikeres szervezés érdekében.